

Arrest

nr. 210 219 van 27 september 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. MILLEN
Tongersesteenweg 4/1
3730 HOESELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 21 juni 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 mei 2018 tot beëindiging van het verblijf, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 22 mei 2018.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2018, datum waarop de zaak wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 26 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat J. MILLEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, legt op 27 februari 2013 een verklaring af van wettelijke samenwoning met een Nederlandse onderdaan.

Op 27 maart 2013 dient verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als partner in een duurzame relatie.

Op 16 oktober 2013 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart.

Op 13 oktober 2015 wordt verzoeker door de onderzoeksrechter te Antwerpen onder aanhoudingsmandaat geplaatst.

Op 21 oktober 2015 maakt verzoekers partner een einde aan de wettelijke samenwoning.

Op 1 maart 2016 richt de Dienst Vreemdelingenzaken een brief aan de burgemeester van Antwerpen, met de vraag om deze brief aan verzoeker ter kennis te geven. In deze brief wordt aan verzoeker meegedeeld dat er een onderzoek is naar de eventuele intrekking van zijn verblijfsrecht overeenkomstig artikel 42ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet en dat het hem vrij staat om alle documenten die nuttig zijn voor te leggen.

Bij vonnis van de correctionele rechtbank van Antwerpen van 29 juni 2016 wordt verzoeker veroordeeld tot een gevangenisstraf van zeven jaar wegens inbreuk op de wetgeving inzake drugs, als mededader. Verzoeker was reeds aangehouden en zit vanaf deze datum verder zijn gevangenisstraf uit.

Op 5 februari 2018 wordt verzoeker gehoord in de gevangenis.

Op 6 maart 2018 mailt de advocaat van verzoeker een stukkenbundel naar de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 18 mei 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot beëindiging van het verblijf. Dit is de bestreden beslissing:

"Krachtens artikel 44bis § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 27.03.2013 legden u en uw partner M.D.S. een "Verklaring van wettelijke samenwoning" af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen. Diezelfde dag diende u bij de stad Antwerpen een "Aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in de hoedanigheid van gezinshereniging met een Europeaan" (partner van M.D.S.P. - bijlage 19ter) in.

Op 16.10.2013 werd u in het bezit gesteld van een F-kaart.

Op 13.10.2015 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs en vereniging van misdadigers.

Op 21.10.2015 verklaarde mevrouw M.D.S.P. de samenwoning met u te willen beëindigen en werd een "Verklaring van beëindiging van wettelijke samenwoning" opgesteld door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen.

Op 22.10.2015 werd haar verblijfplaats in het rijksregister gewijzigd naar Nederland.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 29.06.2016 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 7 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen te hebben ingevoerd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cocaïne, het misdrijf een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging; aan gepoogd te hebben om verdovende middelen in te voeren, namelijk cocaïne, het misdrijf een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging; aan wetens en willens deel te hebben uitgemaakt van een criminele organisatie die gebruik maakt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of commerciële of andere structuren aanwendt om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken. Deze feiten pleegde u tussen 10.05.2015 en 04.11.2015.

*****

De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd reeds herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30 november 1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11 juli 2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10 juli 2003, Benhebba t. Frankrijk). Ook het Europees Hof van Justitie heeft reeds uiteengezet dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip "ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid" valt (cf. conclusie in HvJ 23 november 2010, C-145/09, Land Baden-Württemberg tegen Panagiotis Tsakouridis). In dit arrest poneert het Europees Hof van Justitie het volgende: "46. De georganiseerde drugshandel is een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele middelen en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drugshandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten. 47.

Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (zie in die zin met name arrest van 26 oktober 1982, Wolf, 221/81, Jurispr. blz. 3681, punt 9, en EHRM, arrest Aoulmi tegen Frankrijk van 17 januari 2006, § 86); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedsrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan. 54. Hoe dan ook, daar het Hof heeft verklaard dat een lidstaat in verband met de handhaving van de openbare orde het gebruik van verdovende middelen als een zodanig gevaar voor de samenleving kan beschouwen dat ten aanzien van buitenlanders die de wetgeving inzake verdovende middelen overtreden, bijzondere maatregelen gerechtvaardigd zijn (zie arrest van 19 januari 1999, Calfa, C- 348/96, Jurispr. blz. 1-11, punt 22, en arrest Orfanopoulos en Oliveri, reeds aangehaald, punt 67)."

Uit het vonnis van 29.06.2016 blijkt dat de feiten zeer ernstig zijn en dat u deel uitmaakte van een zeer goed georganiseerde en gestructureerde criminele organisatie die via cocaïnebolletjesslikkers uit was op groot geldgewin. U had een uitgebreid netwerk aan internationale contacten, zowel in Suriname en Frans-Guyana als in Nederland en België en u was dagelijks bezig met het plannen van reizen voor diverse koeriers. Het spreekt voor zich dat dergelijke praktijken uitermate schadelijk zijn zowel voor de individuele koeriers die met cocaïne in hun lichaam over en weer reizen als voor de gezondheid van de druggebruikers en voor de maatschappij in haar geheel die allerlei overlast ondervindt van druggebruik en drughandel. Het strafonderzoek heeft uitgewezen dat u op zeer actieve wijze bezig was met de invoer van cocaïne en hiertoe verreikende contacten had. U stuurde diverse koeriers aan en had overduidelijk een coördinerende rol. U financierde ook een aantal transporten.

Het staat buiten kijf dat dergelijke wijze van cocaïne-transport een groot gevaar vormt voor de individuele koeriers die vaak in een precaire financiële situatie verkeren en zich hiertoe laten verleiden na beloftes van groot geldgewin. Het betreffen vaak mensen die kwetsbaar zijn en schulden hebben bij de organisatie. U was zelf enkel uit op snel en grof geldgewin zonder u te bekommeren over de gevaren waaraan deze koeriers werden blootgesteld.

Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de volksgezondheid evenals voor de handhaving van de openbare orde. Het verkopen van verdovende middelen, zeker van de harddrug cocaïne, betekent een belangrijke overlast voor de samenleving vermits deze de volksgezondheid manifest ernstig in gevaar brengen en drugsverslavingen op hun beurt uitlokkend zijn naar andere misdrijven, zoals diefstallen en geweldplegingen. Aan deze praktijk dient paal en perk te worden gesteld. Het staat vast dat met de invoer van cocaïne zeer grote winsten gemoeid zijn en dat uw zucht naar gemakkelijk en grof geldgewin, ten koste van de fysieke en psychische gezondheid van de gebruikers, wijzen op een gevaarlijke en asociale ingesteldheid, die de openbare veiligheid ernstig in het gedrang brengt. Het is duidelijk dat de omzet en winst de doorslaggevende begrippen waren. Gelet op uw stuwende rol kan er gesteld worden dat u een amoreel persoon bent die geen enkel normbesef heeft en geldgewin boven alles plaatst. Het niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving.

Gelet op de zwaarwichtigheid van de feiten, de grootschaligheid van de handel, uw rol binnen de criminele organisatie, uw persoonlijkheid, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt. Het grote en gemakkelijke geldgewin dat gepaard gaat met het verhandelen van drugs in combinatie met uw gebrek aan normbesef en uw drang naar geld, maakt dat recidive geenszins uitgesloten kan worden.

Uit voorgaande blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de openbare orde en ter preventie van strafbare feiten.

*****

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 05.02.2018 verklaarde u in de vragenlijst hoorrecht dat uw taal Nederlands is, dat u Nederlands en Engels kan spreken en lezen; dat u sinds 2013 in België bent; dat uw reisdocumenten in Beveren zijn; dat u geen ziekte hebt die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was op de (...), samen met uw vrouw; dat u getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in België met S., (...); dat u geen familie heeft in België; dat u een minderjarige kind heeft in België, D., geboren op (...) 2008, dat nu in Nederland op school zit; dat u was getrouwd in Suriname en er een kind heeft; dat u nog een zus (A.) heeft die in Nederland woont; dat u een minderjarige kind heeft in Suriname, D. G.; dat u geen school liep in België; dat u veel interim jobs heeft gehad; dat u in Suriname vast werk had in de bouw; dat u niet bent veroordeeld in een ander land dan België; dat u niet kan terugkeren naar uw land omdat u daar niets meer heeft, dat uw leven in België is; dat uw vrouw en kind hier zijn en u bij hen wil blijven.

Op 06.03.2018 stuurde meester M. J. volgende bijkomende documenten door: arbeidsovereenkomst voor arbeiders van VIO Interim; overeenkomst voor uitzendarbeid Synergie; 34 loonbrieven van Synergie Interim (periode van 11.11.2013 tot 21.12.2014); overeenkomst actief interim; 3 loonbrieven van actief interim; verklaring van niveaubepaling door het Huis van het Nederlands; attest van aanmelding bij het onthaalbureau Inburgering; inburgeringscontract; attest van inburgering en een aanvraag gericht aan de VDAB om de opleiding magazijnmedewerker te volgen.

*****

Op 27.03.2013 legden u en uw partner M.D.S. (geboren te Rotterdam op (...)1979 van Nederlandse nationaliteit) een "Verklaring van wettelijke samenwoning" af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen. Op 21.10.2015 werd door mevrouw M.D.S.P. een verklaring van beëindiging van wettelijke samenwoning afgelegd (betekend te Antwerpen op 29.10.2015) en volgens het rijksregister verblijft zij sinds 22.10.2015 in Nederland. Tijdens het gesprek dat u op 05.02.2018 had met de migratieambtenaar en in de vragenlijst hoorrecht die ingevuld werd, verklaarde u dat u (nog steeds) een relatie heeft met M. D. S. P.. Zij komt ongeveer 1 keer per maand op bezoek in de gevangenis. Nu blijkt dat uw partner niet langer in België maar wel in Nederland woonachtig is, zou u een verzoek kunnen richten aan de Nederlandse autoriteiten opdat u zou worden toegelaten uw gezinsleven verder te zetten in Nederland. Er werden geen documenten voorgelegd waaruit blijkt dat u reeds dergelijke aanvraag indiende en dat deze geweigerd zou zijn. Hoe dan ook, zelfs al zou dergelijke aanvraag geweigerd worden, uit uw administratief dossier blijken geen precieze onoverkomelijke hinderpalen die de voortzetting van uw gezinsleven in het land van herkomst (of elders) zouden verhinderen. Het is eigen aan grensoverschrijdende relaties dat minstens één van beide partners zich buiten het land van herkomst bevindt. Er liggen geen concrete elementen voor die er op zouden kunnen wijzen dat er in hoofde van uw partner of de kinderen ernstige moeilijkheden zouden zijn indien zij u zouden volgen naar uw herkomstland dan wel een ander land. Indien uw partner u niet zou wensen te vergezellen naar uw herkomstland of elders en u geen recht op verblijf in Nederland zou (kunnen) bekomen, kan contact onderhouden worden middels (korte) bezoeken of middels moderne communicatiemiddelen.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat in het vonnis d.d. 29.06.2016 naar een zekere mevrouw L. P. F. (geboren op (...)1974 te Suriname, Nederlandse nationaliteit, afgevoerd van ambtswege op 03.06.2016) wordt verwezen als zijnde uw vriendin. Ook zij werd veroordeeld voor inbreuken op de wetgeving inzake drugs op 29.06.2016. Tot op heden ontving u geen bezoek van haar in de gevangenis.

U verklaarde eveneens dat u een minderjarig kind zou hebben, D. Zij zou geboren zijn op (...) 2008, u heeft haar niet erkend en zij zou in Nederland naar school gaan. U verschaft verder geen enkel gegeven over uw vermeende dochter. Het gaat hier dan ook om een loutere bewering die door geen enkel document gestaafd wordt. U legt geen enkel bewijsstuk voor dat aantoonst of en hoe u invulling geeft aan het gezins- en/of familieleven met uw vermeende dochter. U toont niet aan of u bijdraagt aan het onderhoud van D., of u deelt in de beslissingen over haar opvoeding, of u regelmatig contact met uw vermeende kind onderhoudt, et cetera. Uw vermeende dochter zou trouwens reeds geboren geweest zijn toen u de feiten pleegde, dit heeft u er niet van weerhouden de wet te overtreden wat getuigt van weinig verantwoordelijkheidszin jegens uw vermeende kind. Er kwam tot nu toe geen kind met de naam D. op bezoek bij u in de gevangenis. In het licht van artikel 8 EVRM is er heden in ieder geval geen sprake van het bestaan van een beschermenswaardig gezinsleven tussen u en het kind waarvan u zegt de vader te zijn.

Hoe dan ook, de bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten, rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezinsleven. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde, de samenleving heeft het recht zich te beschermen tegen iemand die haar regels met voeten treedt en uit is op makkelijk winstbejag. In casu weegt het algemene belang zwaarder door dan de belangen van u en uw gezin.

Uw familieleden kunnen contact met u onderhouden middels de moderne communicatiemiddelen en middels (korte) bezoeken aan u in het land waar u zich zou vestigen.

*****

U kwam in 2013 naar België, op de leeftijd van 38 jaar. U bent thans 43 jaar oud. U verblijft dus nog maar relatief kort in België en er is niet gebleken dat u een dermate bijzondere binding met België zou hebben die een normale binding overstijgt. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Daarenboven werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 7 jaar voor inbreuken op de wetgeving inzake drugs. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. Er kan worden vastgesteld dat u andere banden dan uw nationaliteit heeft met Suriname. U heeft er het grootste deel van uw leven verbleven, u heeft er school gelopen, u heeft er gewerkt en u spreekt de taal. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. Uit het vonnis d.d. 29.06.2016 blijkt dat u er minstens in juli 2015 nog terugkeerde. In uw hoorrecht verklaarde u ook dat u er een kind, D.G., heeft.

Uw interim tewerkstellingen zijn niet van die aard om thans te spreken van een economische binding met het gastland. Het gegeven dat u in het verleden in België gewerkt heeft, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. Gelet op de door u gepleegde feiten blijkt het niet uw intentie om een eerlijke en stabiele job uit te oefenen met respect voor de regels van het gastland, u was immers niet tevreden met wat u op legale wijze verdiende en vulde dit aan met de opbrengsten uit de drugshandel.

Het wordt niet betwist dat een verwijdering een inmenging vormt in uw privéleven. Het contact met uw vrienden kan onderhouden worden door gebruik te maken van de moderne communicatiemiddelen, desgewenst kunnen zij u ook bezoeken. Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een wettelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Schending van art. 44 bis Vreemdelingenwet

1. Het art. 44 bis Vreemdelingenwet stelt:

"(...)"

2. In de bestreden beslissing komt verweester tot de volgende conclusie:

"Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving."

3. Vooreerst kan er geen sprake zijn van een actuele bedreiging aangezien de feiten waarvoor verzoeker werd opgepakt zich in 2015 worden gesitueerd daar waar de beslissing om het verblijfsrecht in te trekken dateert van (22 mei) 2018 oftewel meer dan twee jaar en een half na zijn aanhouding.

Daarnaast merkt verzoeker op dat hij, nadat hij in vrijheid werd gesteld, met zijn vrouw en, kind in België woonde (bleef wonen) en dat verzoeker via interim arbeid aan het werk is gegaan, Nederlandse lessen volgde, een inburgeringscursus volgde en tevens een opleiding magazijnmedewerker volgde en geen strafbare feiten meer pleegde waardoor er evenmin sprake kan zijn van een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging.

2.b. Daarnaast kan er ook geen sprake zijn van een ernstige bedreiging waarbij verzoeker opmerkt dat opnieuw dient opgemerkt te worden dat eiser opheffing van zijn voorlopige hechtenis terug in de Belgische maatschappij er woonde en woont met zijn gezin, er werkte,... en zich ook niet onttrok aan het gerecht toen zijn zaak door de correctionele rechtbank van. Antwerpen behandeld werd.

Verzoeker is dan ook van oordeel dat deze beslissing geschorst / vernietigd dient te worden."

2.2. In de nota repliceert de verwerende partij het volgende:

"In het enige middel haalt verzoeker de schending aan van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet.

Hij betoogt dat er geen sprake is van een actuele bedreiging aangezien de feiten waarvoor hij werd opgepakt zich in 2015 situeren en zijn verblijfsrecht op 22.05.2018 werd ingetrokken, te weten meer dan 2,5 jaar na zijn aanhouding. Hij vervolgt, nadat hij in vrijheid werd gesteld, met zijn vrouw en kind in België woonde en bleef wonen, via interim arbeid aan het werk is gegaan, Nederlandse lessen en een inburgeringscursus volgde evenals een opleiding tot magazijnwerker en geen strafbare feiten meer pleegde. Na de opheffing van zijn voorlopige hechtenis leefde hij terug in de Belgische maatschappij en onttrok zich niet aan het gerecht.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker er met zijn betoog aan voorbijgaat dat verzoeksters partner, 8 dagen na zijn aanhouding op 13.10.2015, eenzijdig een einde maakte aan de wettelijke samenwoning en haar verblijfplaats op 22.10.2015 in het rijksregister gewijzigd naar Nederland. Verzoeker betoog beperkt zich tot een louter ongestaafd betoog dat hij nadat hij in vrijheid werd gesteld, met zijn vrouw en kind in België woonde en bleef wonen. Uit de DIDE/Nota d.d. 09.02.2018 blijkt dat verzoeker, bij het invullen van de vragenlijst hoorrecht zwijgt over het feit dat de wettelijke samenwoning sedert 21.10.2015 beëindigd is en Mevrouw M.D. thans in Rotterdam woont.

Hij betwist verder niet op 29.06.2016 door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld te zijn tot een definitief geworden gevangenisstraf van 7 jaar daar hij zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen te hebben ingevoerd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cocaïne, het misdrijf een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging; aan gepoogd te hebben om verdovende middelen in te voeren, namelijk cocaïne, het misdrijf een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging; aan wetens en willens deel te hebben uitgemaakt van een criminele organisatie die gebruik maakt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of commerciële of andere structuren aanwendt om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken. Deze feiten werden gepleegd tussen 10.05.2015 en 04.11.2015.

Waar hij stelt dat deze feiten dateren van meer dan 2 jaar geleden en hij sedertdien geen nieuwe strafbare feiten meer heeft gepleegd, gaat hij er met zijn betoog aan voorbij dat hij van zijn vrijheid werd beroofd en hij aldus in de onmogelijkheid was om nieuwe strafbare feiten te plegen.

Wat de handel in en het gebruik van verdovende middelen betreft, heeft het Hof van Justitie al meerdere malen gesteld dat een lidstaat, in het kader van de handhaving van de openbare orde, zulk gebruik als een zodanig gevaar voor de samenleving kan beschouwen dat ten aanzien van vreemdelingen die de wetgeving inzake verdovende middelen overtreden, bijzondere maatregelen gerechtvaardigd zijn. Gelet

op deze rechtspraak concludeert het Hof van Justitie dat georganiseerde drugshandel a fortiori onder het begrip 'openbare orde' valt (HvJ 23 november 2010, C-145/09, Tsakouridis, pt. 54). Daarnaast heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat georganiseerde drugshandel ook onder het begrip 'nationale veiligheid' kan vallen, daar het een diffuse vorm van criminaliteit is, met indrukwekkende economische en operationele middelen en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. In die zin wordt, gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit, in punt 1 van de considerans 1 van het kaderbesluit 2004/757/JBZ overwogen dat de illegale drugshandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten. Het Hof van Justitie heeft na zijn vaststelling dat drugsverslaving een ramp is voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid, verklaard dat de georganiseerde drugshandel zulke vormen kan aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedsrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan (HvJ 23 november 2010, C-145/09, Tsakouridis, pt. 46-47). Als gevolg van deze overwegingen, besluit het Hof van Justitie derhalve dat de "de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip 'ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid' valt" (HvJ 23 november 2010, C-145/09, Tsakouridis, pt. 56).

In casu oordeelde het Bestuur dat verzoeker een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt, daar hij zich schuldig heeft gemaakt aan inbreuken op de wetgeving inzake drugs, waarvoor hij werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van zeven jaar met onmiddellijke aanhouding. Het Bestuur verwijst naar de maatschappelijke ernst van deze feiten, naar het georganiseerd karakter ervan, het groot geldgewin, het uitgebreid netwerk aan internationale contacten in de drugs wereld en naar de actieve bijdrage van verzoeker in de georganiseerde en gestructureerde organisatie van cocaïnebolletjesslikkers, evenals het financieren van een aantal transporten. Er werd in de bestreden beslissing tevens rekening gehouden met de persoonlijke omstandigheden van verzoeker en de informatie die hij in de vragenlijst hoorrecht heeft meegedeeld. Er werd gemotiveerd aangaande Mevrouw M. D., woonachtig in Nederland, en die verzoeker éénmaal per maand zou komen opzoeken in de gevangenis. Dienaangaande werd gemotiveerd dat verzoeker een verzoek aan de Nederlandse autoriteiten zou kunnen richten om zijn gezinsleven in Nederland verder te zetten of in het land van herkomst; er werd gesteld dat Mevrouw L. P. F., waarvan verzoeker meldde dat dit zijn vriendin zou zijn, dat zij van ambtswege werd afgevoerd op 03.06.2016 en eveneens werd veroordeeld voor inbreuken op de drugs wetgeving; er werd verder gemotiveerd omtrent verzoekers minderjarig kind, dat niet door hem werd erkend en waaromtrent hij geen enkel bewijsstuk van voorlegt, niet aantoonde dat hij bijdraagt in haar opvoeding en onderhoud, en geboren zou zijn op een ogenblik dat verzoeker reeds van zijn vrijheid beroofd was. Er werd verder gemotiveerd omtrent verzoekers verblijf in België sedert 2013, zijn relatief korte binding met België, zijn veroordeling, zijn andere banden met Suriname, zijn kind dat er verblijft, de interim tewerkstellingen die niet van die aard zijn om te spreken van een economische binding met België, evenals, gelet op de gepleegde feiten, het gebrek aan intentie om een eerlijke en stabiele job uit te oefenen met respect voor de regels van het gastland.

Verzoeker toont niet aan dat het Bestuur in casu een incorrecte beoordeling van de feiten heeft gemaakt of op grond van deze feiten niet kon komen tot de vaststelling dat er sprake is van een voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde. Verder dient opgemerkt te worden dat Correctionele Rechtbank van Antwerpen verzoeker veroordeelde tot een gevangenisstraf van zeven jaar met onmiddellijke vrijheidsberoving, zodat het arrest van de Correctionele Rechtbank de ernst van de feiten onderschrijft.

De vaststelling van een actuele bedreiging vereist weliswaar dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen, doch "dat het ook mogelijk is dat het enkele feit van het voorafgaand gedrag voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging van de openbare orde" (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77 Bouchereau, pt. 29). Het actueel karakter van de bedreiging kan in bepaalde gevallen derhalve reeds voortvloeien uit de aard en ernst van de gepleegde feiten. Zoals blijkt uit een lezing van de bestreden beslissingen heeft het Bestuur de aandacht gevestigd op de ernst van de gepleegde feiten, waarbij wordt aangegeven dat de georganiseerde drugshandel een ware plaag vormt voor de openbare gezondheid en de openbare orde, waarbij het gerechtvaardigd is voor de Belgische overheid om zich te beschermen tegen verzoeker, die actief bijdraagt aan de ontwikkeling van deze drugshandel. Verzoeker toont, met zijn betoog inzake het verloop van zijn strafrechtelijk parcours, niet aan dat er in zijn geval niet kon worden geoordeeld dat de gedragingen, die aan zijn strafrechtelijke veroordeling ten grondslag liggen, van zodanige aard zijn dat hieruit voortvloeit dat hij een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij betekent. (RvV nr. 203.422 van 03.05.2018)

Waar verzoeker stelt dat er geen recidivegevaar zou zijn, gaat hij er met zijn betoog aan voorbij dat hij sedert 13.10.2015 werd aangehouden en van zijn vrijheid is beroofd voor hogervermelde en niet betwiste feiten.

Verzoeker toont niet aan met welke gekende elementen het Bestuur, bij het nemen van de bestreden beslissingen, geen rekening zou gehouden hebben.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de juridische en feitelijke motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Het enige middel is niet ernstig.”

2.3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 44bis van de vreemdelingenwet. Verzoeker voert aan dat er geen sprake kan zijn van een actuele bedreiging omdat de feiten dateren van 2015 en de bestreden beslissing van twee en een half jaar na zijn aanhouding. Verzoeker wijst erop dat hij, nadat hij in vrijheid werd gesteld, samen met zijn vrouw en kind in België bleef wonen, werkte, Nederlandse lessen, een inburgeringscursus en een opleiding volgde en geen strafbare feiten meer pleegde waardoor er geen sprake kan zijn van een actuele en ernstige bedreiging. Na de opheffing van de voorlopige hechtenis kwam verzoeker terug in de maatschappij en onttrok hij zich niet aan het gerecht toen zijn zaak door de correctionele rechtbank werd behandeld. Ook daarom is er geen sprake van een ernstige bedreiging.

2.3.2. Artikel 44bis van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid :

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

In de bestreden beslissing wordt over de werkelijke, actuele en ernstige bedreiging het volgende overwogen:

“Uit het vonnis van 29.06.2016 blijkt dat de feiten zeer ernstig zijn en dat u deel uitmaakte van een zeer goed georganiseerde en gestructureerde criminele organisatie die via cocaïnebolletjesslikkers uit was op groot geldgewin. U had een uitgebreid netwerk aan internationale contacten, zowel in Suriname en Frans-Guyana als in Nederland en België en u was dagelijks bezig met het plannen van reizen voor diverse koeriers. Het spreekt voor zich dat dergelijke praktijken uitermate schadelijk zijn zowel voor de individuele koeriers die met cocaïne in hun lichaam over en weer reizen als voor de gezondheid van de druggebruikers en voor de maatschappij in haar geheel die allerlei overlast ondervindt van druggebruik en drughandel. Het strafonderzoek heeft uitgewezen dat u op zeer actieve wijze bezig was met de invoer van cocaïne en hiertoe verreikende contacten had. U stuurde diverse koeriers aan en had overduidelijk een coördinerende rol. U financierde ook een aantal transporten.

Het staat buiten kijf dat dergelijke wijze van cocaïne-transport een groot gevaar vormt voor de individuele koeriers die vaak in een precaire financiële situatie verkeren en zich hiertoe laten verleiden na beloftes van groot geldgewin. Het betreffen vaak mensen die kwetsbaar zijn en schulden hebben bij de organisatie. U was zelf enkel uit op snel en grof geldgewin zonder u te bekommeren over de gevaren waaraan deze koeriers werden blootgesteld.

Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de volksgezondheid evenals voor de handhaving van de openbare orde. Het verkopen van verdovende middelen, zeker van de harddrug cocaïne, betekent een belangrijke overlast voor de samenleving vermits deze de volksgezondheid manifest ernstig in gevaar brengen en drugsverslavingen op hun beurt uitlokkend zijn naar andere misdrijven, zoals diefstallen en geweldplegingen. Aan deze praktijk dient paal en perk te worden gesteld. Het staat vast dat met de invoer van cocaïne zeer grote winsten gemoeid zijn en dat uw zucht naar gemakkelijk en grof geldgewin, ten koste van de fysische en psychische gezondheid van de gebruikers, wijzen op een gevaarlijke en asociale ingesteldheid, die de openbare veiligheid ernstig in het gedrang brengt. Het is duidelijk dat de omzet en winst de doorslaggevende begrippen waren. Gelet op uw stuwende rol kan er gesteld worden dat u een amoreel persoon bent die geen enkel normbesef heeft en geldgewin boven alles plaatst. Het niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving.

Gelet op de zwaarwichtigheid van de feiten, de grootschaligheid van de handel, uw rol binnen de criminele organisatie, uw persoonlijkheid, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt. Het grote en gemakkelijke geldgewin dat gepaard gaat met het verhandelen van drugs in combinatie met uw gebrek aan normbesef en uw drang naar geld, maakt dat recidive geenszins uitgesloten kan worden.

Uit voorgaande blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de openbare orde en ter preventie van strafbare feiten.”

Ook wordt in de bestreden beslissing verwezen naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens waarin de maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten wordt benadrukt en naar de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie waaruit blijkt dat de georganiseerde drugcriminaliteit onder het begrip “*ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid*” valt.

2.3.3. Waar verzoeker meent dat er geen actuele dreiging is omdat de feiten dateren van in 2015, wordt opgemerkt dat verzoeker een tijd in voorlopige hechtenis was (vanaf 13 oktober 2015) en dat hij bij uitspraak van het vonnis op 29 juni 2016 reeds aangehouden was en vanaf dan verder zijn gevangenisstraf uitzat/uitzit. In de periode waarin verzoeker in de gevangenis verbleef, kon hij zijn criminele activiteiten niet verderzetten, zodat het logisch is dat hij in deze periode geen nieuwe feiten pleegde. Verzoeker is voor de druggerelateerde feiten zwaar gestraft met een gevangenisstraf van zeven jaar en zit momenteel deze straf uit.

In de bestreden beslissing wordt erop gewezen dat “*Gelet op de zwaarwichtigheid van de feiten, de grootschaligheid van de handel, uw rol binnen de criminele organisatie, uw persoonlijkheid, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt*”. In de bestreden beslissing wordt ook overwogen “*Het grote en gemakkelijke geldgewin dat gepaard gaat met het verhandelen van drugs in combinatie met uw gebrek aan normbesef en uw drang naar geld, maakt dat recidive geenszins uitgesloten kan worden*”. Hieruit blijkt dat de verwerende partij de mening is toegedaan dat ook in de toekomst verzoeker zijn crimineel gedrag kan voortzetten, wat inhoudt dat er ook actueel al een ernstige bedreiging is. Hierbij wordt volledigheidshalve opgemerkt “*dat het ook mogelijk is dat het enkele feit van het voorafgaand gedrag voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging van de openbare orde*” (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77 *Bouchereau*, pt. 29). In deze zin heeft ook het EHRM geoordeeld dat in sommige gevallen de ernst van een misdrijf op zichzelf genoeg kan zijn om een beperkende verblijfsmaatregel te rechtvaardigen (EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08, *A.A. v. Verenigd Koninkrijk*, § 63).

2.3.4. Verzoeker voert aan dat hij na zijn voorlopige hechtenis geen strafbare feiten meer pleegde en opnieuw met zijn partner en kind samenwoonde, waardoor kan getwijfeld worden aan het ernstig en actueel karakter van de feiten. In dit verband kan de verwerende partij worden gevolgd waar zij in de nota aanvoert dat verzoeker er met zijn betoog aan voorbijgaat dat hij van zijn vrijheid werd beroofd en hij aldus in de onmogelijkheid was om nieuwe strafbare feiten te plegen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers partner de wettelijke samenwoning eenzijdig beëindigde op 21 oktober 2015 en dat haar verblijfplaats in het rijksregister werd gewijzigd naar Nederland. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet dat verzoeker het kind van zijn partner heeft erkend, ook bij huidig verzoekschrift voegt hij in dit verband geen bewijs toe. De bewering

dat verzoeker met zijn vrouw en kind samenwoonde in België na de beëindiging van zijn voorlopige hechtenis, vindt bijgevolg geen steun in de stukken van het administratief dossier.

Uit de stukkenbundel die verzoekers advocaat heeft neergelegd op 6 maart 2018, blijkt dat verzoeker tewerkgesteld was in juli 2013, van november 2013 tot en met december 2014, dat hij zich op 2 april 2013 aangemeld heeft voor het volgen van een inburgeringscursus en op 3 april 2013 voor Nederlandse lessen, dat hij op 27 augustus 2013 een inburgeringsattest verkreeg, dat hij op 16 januari 2018 vanuit de gevangenis een aanvraag indiende voor een opleiding magazijnmedewerker. Hieruit blijkt geen informatie over zijn partner en haar kind.

Deze stukkenbundel aangaande de tewerkstelling, inburgering en het volgen van Nederlandse lessen doet geen afbreuk aan het feit dat verzoeker ernstige feiten heeft gepleegd en dat hij wist dat hij vrij was in afwachting van zijn proces. De omstandigheid dat hij geen nieuwe feiten heeft gepleegd tussen het beëindigen van zijn voorlopige hechtenis en het begin van zijn gevangenisstraf, doet geen afbreuk aan het feit dat in de bestreden beslissing op correcte en niet kennelijk onredelijke wijze wordt geoordeeld dat verzoeker een ernstige en actuele bedreiging vormt voor de openbare orde.

De omstandigheid dat verzoeker zich niet onttrok aan het gerecht in afwachting van zijn procedure, doet geen afbreuk aan de gepleegde feiten en aan het werkelijk, ernstig en actueel karakter van de bedreiging voor de openbare orde.

2.3.5. De Raad wijst erop dat, wat het gebruik van verdovende middelen in het bijzonder betreft, het Hof van Justitie al meerdere malen gesteld heeft dat een lidstaat, in het kader van de handhaving van de openbare orde, zulk gebruik als een zodanig gevaar voor de samenleving kan beschouwen dat ten aanzien van vreemdelingen die de wetgeving inzake verdovende middelen overtreden, bijzondere maatregelen gerechtvaardigd zijn.

Gelet op deze rechtspraak concludeert het Hof van Justitie dat georganiseerde drugshandel *a fortiori* onder het begrip 'openbare orde' valt (HvJ 23 november 2010, C-145/09, *Tsakouridis*, pt. 54).

Daarnaast heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat georganiseerde drugshandel ook onder het begrip 'nationale veiligheid' kan vallen, daar het een diffuse vorm van criminaliteit is, met indrukwekkende economische en operationele middelen en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. In die zin wordt, gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit, in punt 1 van de considerans 1 van het kaderbesluit 2004/757/JBZ overwogen dat de illegale drugshandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten. Het Hof van Justitie heeft na zijn vaststelling dat drugsverslaving een ramp is voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid, verklaard dat de georganiseerde drugshandel zulke vormen kan aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan (HvJ 23 november 2010, C-145/09, *Tsakouridis*, pt. 46-47). Als gevolg van deze overwegingen, besluit het HvJ derhalve dat de "*de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip „ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid” valt*" (HvJ 23 november 2010, C-145/09, *Tsakouridis*, pt. 56).

Gelet op al wat hierboven gesteld wordt, kan een schending van artikel 44*bis* van de vreemdelingenwet zoals uiteengezet door verzoeker niet worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET